ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

20. října 2011 *

Ve věci C-140/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hof van Cassatie (Belgie) ze dne 25. února 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 17. března 2010, v řízení

Greenstar-Kanzi Europe NV

proti

Jeanu Hustinovi,

Jo Goossensovi,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits a J.-J. Kasel (zpravodaj), soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: nizozemština.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Greenstar-Kanzi Europe NV N. Segersem a K. Tielensem, advocaten,

– za J. Hustina a J. Goossense H. Van Gompelem a J. Hensenem, advocaten,

– za španělskou vládu F. Díezem Morenem, jako zmocněncem,

– za Evropskou komisi F. Wilmanem a T. van Rijnem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. července 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 11 odst. 1, čl. 13 odst. 1 až 3, článků 16, 27, 94 a 104 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390), ve

znění nařízení Rady (ES) č. 873/2004 ze dne 29. dubna 2004 (Úř. věst. L 162, s. 38; Zvl. vyd. 3/45, s. 178, dále jen „nařízení č. 2100/94“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Greenstar-Kanzi Europe NV (dále jen „GKE“) na jedné straně a J. Hustinem a J. Goossensem na straně druhé ve věci údajného porušení ochranné známky Kanzi a odrůdy jabloní Nicoter, jakož i práv z ochranné známky a odrůdových práv Společenství, která jsou s nimi spojena, jehož se dopustili posledně uvedení tím, že uvedli do oběhu jablka pod ochrannou známkou Kanzi.

Právní rámec

Unijní právo

3 Čtrnáctý bod odůvodnění nařízení č. 2100/94 zní takto:

„vzhledem k tomu, že účinek odrůdového práva Společenství má být jednotný na celém území Společenství, musí být úkony, které podléhají souhlasu držitele, přesně vymezeny; že tak bude sice na jedné straně rozsah ochrany ve srovnání s většinou vnitrostátních systémů rozšířen na určitý materiál odrůdy, aby se přihlédlo k obchodům přes země mimo Společenství, kde tato ochrana není; že se však musí zajistit zavedení zásady vyčerpání práv, aby nebyla ochrana neodůvodněně nadměrná“.

4 Článek 11 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

Nárok na odrůdové právo Společenství přísluší osobě, která odrůdu vyšlechtila nebo objevila a vyvinula, popřípadě jejímu právnímu nástupci; tato osoba a její právní nástupce jsou dále uváděni jako „šlechtitelé““.

5 Článek 13 odst. 1 uvedeného nařízení zní takto:

„1. Odrůdové právo Společenství má ten účinek, že úkony uvedené v odstavci 2 je oprávněn provádět pouze držitel nebo držitelé odrůdového práva Společenství, dále jen ‚držitel'.

2. Aniž jsou dotčeny články 15 a 16, vyžadují souhlas držitele níže uvedené úkony, pokud jde o složky odrůdy nebo sklizený materiál chráněné odrůdy — obě dále uváděné jako ‚materiál':

a) produkce nebo reprodukce (množení);

b) úprava za účelem množení;

c) nabízení k prodeji;

d) prodej nebo jiné uvedení do oběhu;

e) vývoz ze Společenství;

f) dovoz do Společenství;

g) uschování za některým z účelů uvedených v písmenech a) až f).

Držitel může svůj souhlas učinit závislým na podmínkách a omezeních.

3. Odstavec 2 se použije, pokud jde o sklizený materiál, pouze tehdy, pokud byl získán tím, že složky chráněné odrůdy byly použity bez souhlasu, a pokud držitel ve spojitosti s uvedenými složkami odrůdy neměl dostatek příležitosti uplatnit své právo.

[...]“

6 Článek 16 nařízení č. 2100/94 stanoví:

„Odrůdové právo Společenství se nevztahuje na úkony týkající se materiálu z chráněné odrůdy nebo odrůdy uvedené v čl. 13 odst. 5, který byl předán třetí straně držitelem nebo s jeho souhlasem na jiném místě [kdekoli ve] Společenství, nebo materiálu pocházejícího z uvedeného materiálu, ledaže tyto úkony:

a) zahrnují další množení dotyčné odrůdy, s výjimkou případu, kdy takové množení bylo zamýšleno při odevzdání [postoupení materiálu]

nebo

b) zahrnují vývoz složek odrůdy do třetí země, kde odrůdy rostlinného rodu nebo rostlinného druhu, ke kterým odrůda náleží, nejsou chráněny, s výjimkou případu, kdy je vyvážený materiál určen ke konečné spotřebě."

7 Článek 27 tohoto nařízení stanoví:

„1. Odrůdová práva Společenství mohou být úplně nebo zčásti předmětem smluvně vymezených užívacích práv. Užívací právo může být výlučné nebo nevýlučné.

2. Proti oprávněnému uživateli, který porušil omezení užívacího práva podle odstavce 1, může držitel uplatnit odrůdové právo Společenství."

8 Článek 94 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Kdo:

a) ohledně odrůdy, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, provede úkony uvedené v čl. 13 odst. 2, aniž by k tomu byl oprávněn, nebo

[…]

může být držitelem žalován za protiprávní jednání nebo o zaplacení přiměřené náhrady nebo oboje.

2. Kdo jedná úmyslně nebo z nedbalosti, je držiteli povinen kromě toho nahradit další škody vzniklé z protiprávního jednání. V případě mírné nedbalosti se může tento nárok snížit v souladu se stupněm této mírné nedbalosti, avšak nikoli pod výši výhody, která vznikla porušiteli z protiprávního jednání."

9 Článek 104 tohoto nařízení zní následovně:

„1. Žalobu týkající se protiprávního jednání může podat držitel. Oprávněný uživatel může podat žalobu týkající se protiprávního jednání, pokud tyto žaloby nejsou výslovně vyloučeny smlouvou s držitelem, v případě výlučného užívacího práva nebo Úřadem podle článku 29 nebo čl. 100 odst. 2.

2. Každý oprávněný uživatel se může za účelem náhrady připojit k žalobě týkající se protiprávního jednání podané držitelem."

Spor v původním řízení a předběžné otázky

10 Společnost Nicolaï NV (dále jen „Nicolaï") je „šlechtitelkou" ve smyslu čl. 11 odst. 1 nařízení č. 2100/94 nové odrůdy jabloní, a to odrůdy Nicoter. Pouze tato odrůda plodí jablka, která pokud dostačují určitým jakostním požadavkům, jsou uváděna do oběhu pod ochrannou známkou Kanzi. K zabránění poškozování jakosti uvedené odrůdy a ochranné známky byl zaveden systém, který odpovídá selektivní distribuční síti a zahrnuje soubor povinností obsahující omezení vztahující se na pěstování stromu, jakož i na pěstování, uchovávání, třídění a obchodní distribuci plodů.

11 Žádost o ochranu odrůdy jabloní Nicoter podaná dne 27. dubna 2001 společností Nicolaï byla zveřejněna dne 15. června 2001 v *Úředním věstníku Odrůdového úřadu Společenství.*

12 Ochrana odrůdových práv spojená s touto žádostí byla dne 3. září 2002 převedena společností Nicolaï na společnost Better3fruit NV (dále jen „Better3fruit"). Better3fruit je tedy držitelkou odrůdových práv Společenství přiznaných stromům odrůdy Nicoter.

13 Společnost Better3fruit je také majitelkou ochranné známky jablek Kanzi.

14 V roce 2003 uzavřely společnosti Better3fruit a Nicolaï licenční smlouvu, kterou bylo společnosti Nicolaï poskytnuto výlučné právo na šlechtění jabloní odrůdy Nicoter a jejich uvádění na trh. Uvedená smlouva stanoví, že společnost Nicolaï „nepřevede ani neprodá licencovaný produkt, jestliže dotčený smluvní partner neuzavře předem písemnou šlechtitelskou licenční smlouvu obsaženou v příloze 6 (v případě šlechtitele) nebo prodejní licenční smlouvu obsaženou v příloze 7 (v případě obchodního partnera)“.

15 Dne 24. prosince 2004 prodala společnost Nicolaï 7 000 jabloní odrůdy Nicoter J. Hustinovi. V rámci tohoto obchodu se J. Hustin nezavázal k dodržování žádných zvláštních pokynů ohledně pěstování jablek Kanzi a prodeje sklizně.

16 Licenční smlouva uzavřená v roce 2003 mezi společnostmi Better3fruit a Nicolaï byla rozvázána dne 20. ledna 2005. K určitému datu, které je mezi účastníky původního řízení sporné, získala společnost GKE pro jabloně odrůdy Nicoter výlučná užívací práva vyplývající z ochrany odrůdových práv Společenství. Společnost GKE se tak stala oprávněným uživatelem namísto společnosti Nicolaï.

17 Dne 4. prosince 2007 bylo zjištěno, že J. Goossens prodával jablka s označením Kanzi. Jak se ukázalo, tato jablka mu dodal J. Hustin.

18 V návaznosti na toto zjištění podala GKE proti J. Hustinovi a J. Goossensovi žalobu na porušení odrůdových práv. Dne 29. ledna 2008 rozhodl předseda rechtbank van koophandel te Antwerpen v řízení o předběžném opatření, že J. Hustin a J. Goossens porušili odrůdová práva Společenství náležející společnosti GKE.

19 Toto rozhodnutí pozměnil rozsudkem ze dne 24. dubna 2008 hof van beroep te Antwerpen. Ačkoli měl uvedený soud za to, že společnost Nicolaï skutečně nedodržela své závazky plynoucí z licenční smlouvy, rozhodl, že se J. Hustin ani J. Goossens

nedopustili porušení odrůdových práv společnosti GKE, neboť omezení převzatá do licenční smlouvy uzavřené mezi společnostmi Better3fruit a Nicolaï nebylo možné vůči J. Hustinovi a J. Goossensovi uplatňovat.

20 Proti tomuto rozsudku hof van beroep te Antwerpen podala společnost GKE kasační opravný prostředek. Vzhledem k tomu, že měl Hof van Cassatie pochybnosti ohledně významu pravidla o vyčerpání práv uvedeného v článku 16 nařízení č. 2100/94, rozhodl o přerušení řízení a položil Soudnímu dvoru následující dvě předběžné otázky:

„1) Má být článek 94 nařízení č. 2100/94 […], ve spojení s čl. 11 odst. 1, čl. 13 odst. 1 až 3, články 16, 27 a článkem 104 [tohoto] nařízení […] vykládán v tom smyslu, že držitel nebo oprávněný uživatel mohou podat žalobu týkající se protiprávního jednání proti každému, kdo provádí úkony týkající se materiálu, který mu byl prodán nebo na něj byl převeden oprávněným uživatelem, pokud v rámci prodeje tohoto materiálu nebyla dodržena omezení sjednaná podle licenční smlouvy uzavřené mezi oprávněným uživatelem a držitelem odrůdových práv Společenství?

2) Bude-li první otázka zodpovězena kladně, má pro posouzení protiprávního jednání význam určit, zda osoba, která provádí výše uvedené úkony, byla informována či měla být informována o omezeních obsažených v licenční smlouvě?“

K předběžným otázkám

21 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda držitel odrůdových práv Společenství nebo jím oprávněný uživatel může podat žalobu týkající se protiprávního jednání proti třetí straně, která získala materiál od jiného oprávněného uživatele, aniž

posledně uvedený uživatel dodržel v rámci prodeje materiálu podmínky nebo omezení obsažené v licenční smlouvě, kterou uzavřel s držitelem.

22 Úvodem je nutno podotknout, že věc v původním řízení se týká pouze otázky, zda nový oprávněný uživatel, a to společnost GKE, může podat proti třetí straně žalobu týkající se protiprávního jednání, v projednávaném případě proti J. Hustinovi a J. Goossensovi, kteří získali materiál od původního oprávněného uživatele, v daném případě společnosti Nicolaï, která v rámci prodeje tohoto materiálu porušila podmínky nebo omezení obsažené v licenční smlouvě, kterou v dané době uzavřela s držitelkou odrůdových práv, a to společností Better3fruit.

23 I když první případ uvedený předkládajícím soudem, tedy možnost, aby takovou žalobu týkající se protiprávního jednání podal proti této třetí straně samotný držitel, se nezdá být vzhledem k okolnostem sporu v původním řízení relevantní, je nutno nicméně konstatovat, že čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 vyhrazuje právo podat žalobu týkající se protiprávního jednání držiteli odrůdových práv Společenství.

24 Vzhledem k tomu, že právo oprávněného uživatele podat takovou žalobu se odvíjí od práva držitele, je nutno nejprve určit, na jaké konkrétní podmínky váže nařízení č. 2100/94 výkon tohoto práva ze strany držitele.

25 Co se týče ochrany odrůdových práv zavedené nařízením č. 2100/94, je třeba uvést, že toto nařízení stanoví různé úrovně ochrany a různé procesní prostředky.

26 Existuje v první řadě „primární“ ochrana, která podle čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2100/94 pokrývá složky odrůdy. Na sklizený materiál se pak vztahuje „sekundární“ ochrana, která, ačkoli je rovněž zmíněna v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení, je výrazně omezena

třetím odstavcem tohoto článku. Přestože tedy složky odrůdy a sklizený materiál spadají pod pojem „materiál“ ve smyslu čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení, ochrana obou těchto kategorií se liší.

27 Zadruhé nařízení č. 2100/94 upravuje několik procesních prostředků k dosažení nápravy. Podle jeho čl. 94 odst. 1 platí, že každý, kdo ohledně odrůdy, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, provede úkony uvedené v čl. 13 odst. 2, aniž je k tomu oprávněn, může být žalován za protiprávní jednání.

28 Pokud jde konkrétně o licenční smlouvy, čl. 27 odst. 2 nařízení č. 2100/94 stanoví, že proti oprávněnému uživateli, který porušil omezení či podmínky užívacího práva podle odstavce 1 tohoto článku, může držitel uplatnit odrůdové právo Společenství.

29 Je tedy třeba rozlišovat mezi žalobou podanou držitelem proti oprávněnému uživateli a žalobou podanou proti třetí straně, která bez oprávnění provede úkony týkající se chráněného materiálu.

30 Pokud jde o tento druhý případ, který je předmětem sporu v původním řízení, je nutno dodat, že čl. 104 odst. 1 nařízení č. 2100/94 stanoví možnost, aby oprávněný uživatel podal žalobu týkající se protiprávního jednání namísto držitele. Společnost GKE, která je oprávněným uživatelem, může tedy podat žalobu týkající se protiprávního jednání proti J. Hustinovi a J. Goossensovi.

31 Je však nutno poznamenat, že podle pravidla nazvaného „vyčerpání odrůdových práv“, které je obsaženo v článku 16 nařízení č. 2100/94, se odrůdové právo Společenství nevztahuje na úkony týkající se materiálu z chráněné odrůdy, který byl postoupen třetí straně držitelem nebo s jeho souhlasem kdekoli v Evropské unii, ledaže tyto úkony zahrnují další množení dotyčné odrůdy, s výjimkou případu, kdy takové množení bylo zamýšleno při postoupení, nebo zahrnují vývoz složek odrůdy do třetí země, kde odrůdy rostlinného rodu nebo rostlinného druhu, ke kterým odrůda náleží, nejsou chráněny, s výjimkou případu, kdy je vyvážený materiál určen ke konečné spotřebě.

32 Z tohoto článku 16 nařízení č. 2100/94 a pravidla v něm uvedeného vyplývá, že v takové věci, jako je věc v původním řízení, je žaloba týkající se protiprávního jednání podaná společností GKE jakožto novým oprávněným uživatelem jednajícím místo držitele, tedy společnosti Better3fruit, proti J. Hustinovi a J. Goossensovi myslitelná pouze v rozsahu, v němž právo držitele není vyčerpáno.

33 V této souvislosti ze spisu vyplývá, že společnosti Better3fruit a Nicolaï uzavřely licenční smlouvu, na jejímž základě poskytla Better3fruit společnosti Nicolaï výlučné právo šlechtit a uvádět do oběhu jabloně odrůdy Nicoter, jakož i užívání s nimi spojených práv.

34 Tato licenční smlouva obsahovala podmínky nebo omezení, podle kterých nemá společnost Nicolaï právo postoupit žádný produkt, který je předmětem licenční smlouvy, aniž by se dotyčná třetí strana zavázala k dodržování uvedených podmínek nebo omezení.

35 Je tedy třeba posoudit, zda je právo držitele odrůdových práv Společenství vzhledem ke skutečnostem uvedeným ve dvou předcházejících bodech vyčerpáno.

36 Rozsah zásady vyčerpání práv, tak jak je upravena v článku 16 nařízení č. 2100/94 dosud nebyl předmětem výkladu Soudního dvora.

37 Předkládající soud si nicméně klade otázku, zda se nemá obdobně použít judikatura Soudního dvora k rozsahu této zásady vyčerpání práv v oblasti ochranných známek.

38 Z této judikatury, která se týká vztahů mezi majitelem ochranné známky a nabyvatelem licence [oprávněným uživatelem] vyplývá, že uvedení výrobků označených ochrannou známkou na trh uskutečněné oprávněným uživatelem je v zásadě třeba považovat za provedené se souhlasem majitele ochranné známky (viz rozsudek ze dne 23. dubna 2009, Copad, C-59/08, Sb. rozh. s. I-3421, bod 46).

39 Podle téže judikatury se však licenční smlouva nerovná absolutnímu a bezpodmínečnému souhlasu majitele s tím, aby oprávněný uživatel uvedl na trh výrobky označené touto ochrannou známkou (viz výše uvedený rozsudek, bod 47).

40 Pokud jde konkrétně o ochranu odrůdových práv, čl. 27 odst. 2 nařízení č. 2100/94 výslovně stanoví, že držitel může proti oprávněnému uživateli, který porušil některé ustanovení licenční smlouvy, uplatnit práva, která mu tento režim ochrany poskytuje.

41 Co se týče naopak žaloby týkající se protiprávního jednání podané proti třetí straně, která je upravena v článku 94 nařízení č. 2100/94, je nutno vzít v úvahu čtrnáctý bod odůvodnění tohoto nařízení, podle něhož nemůže být ochrana držitele neodůvodněně nadměrná. Je proto nutno konstatovat, že porušení toho či onoho ujednání licenční smlouvy nemůže mít za následek, že bude vždy chybět souhlas držitele. Především

nelze mít za to, že tento souhlas chybí v případě, kdy oprávněný uživatel porušil ustanovení licenční smlouvy, které nemá vliv na souhlas s uvedením do oběhu, a tedy ani na vyčerpání práva držitele.

42 Vzhledem k tomu, že spis předložený Soudnímu dvoru neobsahuje kopie příloh 6 a 7 licenční smlouvy, na které se v dotyčném ustanovení uvedené smlouvy odkazuje, nemá Soudní dvůr k dispozici dostatek informací k tomu, aby mohl určit, o jaký typ ustanovení se ve věci v původním řízení jedná. Je tedy na předkládajícím soudu, aby na základě skutečností a okolností věci, která mu byla předložena, kvalifikoval ustanovení dotčené licenční smlouvy.

43 Pokud by předkládající soud zjistil, že chráněný materiál byl oprávněným uživatelem postoupen v rozporu s podmínkou či omezením, které jsou obsaženy v licenční smlouvě a že se přímo týkal podstatných náležitostí ochrany odrůdových práv Společenství, bylo by třeba učinit závěr, že toto postoupení materiálu oprávněným uživatelem na třetí osobu se uskutečnilo bez souhlasu držitele, takže právo posledně uvedeného není vyčerpáno. Naopak porušení jakéhokoli jiného smluvního ustanovení v licenční smlouvě nebrání vyčerpání práva držitele.

44 Vzhledem k předchozím úvahám je třeba na první položenou otázku odpovědět tak, že článek 94 nařízení č. 2100/94, ve spojení s čl. 11 odst. 1, čl. 13 odst. 1 až 3, články 16, 27 a 104 uvedeného nařízení, musí být za takových podmínek, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, vykládán v tom smyslu, že držitel nebo oprávněný uživatel může podat žalobu týkající se protiprávního jednání proti třetí straně, která získala materiál prostřednictvím jiného oprávněného uživatele, který porušil podmínky nebo omezení obsažené v licenční smlouvě, kterou posledně uvedený oprávněný uživatel

předtím uzavřel s držitelem, za předpokladu, že se dotyčné podmínky a omezení týkají přímo podstatných náležitostí dotyčné ochrany odrůdových práv Společenství, což musí posoudit předkládající soud.

45 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda u posouzení protiprávního jednání je nutno určit, zda třetí strana, která provádí úkony na prodávaném či postoupeném materiálu, byla informována či měla být informována o podmínkách či omezeních obsažených v licenční smlouvě.

46 V této souvislosti je třeba poznamenat, že čl. 94 odst. 1 nařízení č. 2100/94 stanoví podmínky, za kterých může držitel odrůdových práv Společenství podat proti subjektu, který se dopustil protiprávního jednání, buď zdržovací žalobu týkající se protiprávního jednání či žalobu na přiměřenou náhradu škody anebo obě tyto žaloby.

47 Druhý odstavec tohoto článku obsahuje příklady, ve kterých může držitel navíc podat žalobu proti subjektu, který se dopustil protiprávního jednání, a to za účelem náhrady další škody vzniklé z protiprávního jednání. K tomu, aby mohl držitel takovou náhradu škody požadovat, musí ten, kdo se dopustil protiprávního jednání, v souladu s druhým odstavcem jednat úmyslně nebo z nedbalosti. V případě mírné nedbalosti se může nárok držitele na náhradu škody odpovídajícím způsobem snížit.

48 Z porovnání znění těchto dvou odstavců je zjevné, že v prvním odstavci chybí jakýkoli subjektivní prvek. Je tedy nutno konstatovat, že subjektivní prvky, jako je znalost podmínek nebo omezení obsažených v licenční smlouvě, nehrají v zásadě žádnou roli pro účely posouzení protiprávního jednání a pro aktivní legitimaci vůči subjektu, který se tohoto protiprávního jednání dopustil.

49 S ohledem na výše uvedené je třeba na druhou položenou otázku odpovědět tak, že pro posouzení protiprávního jednání je bez významu, zda třetí strana, která provedla úkony na prodaném či postoupeném materiálu, byla informována či měla být informována o podmínkách či omezeních obsažených v licenční smlouvě.

K nákladům řízení

50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Článek 94 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 873/2004 ze dne 29. dubna 2004, ve spojení s čl. 11 odst. 1, čl. 13 odst. 1 až 3, články 16, 27 a 104 uvedeného nařízení, musí být za takových podmínek, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, vykládán v tom smyslu, že držitel nebo oprávněný uživatel může podat žalobu týkající se protiprávního jednání proti třetí straně, která získala materiál prostřednictvím jiného oprávněného uživatele, který porušil podmínky nebo omezení obsažené v licenční smlouvě, kterou tento posledně uvedený oprávněný uživatel předtím uzavřel s držitelem, za předpokladu, že se dotyčné podmínky a omezení týkají přímo podstatných

náležitostí dotyčné ochrany odrůdových práv Společenství, což musí posoudit předkládající soud.

2) Pro posouzení protiprávního jednání je bez významu, zda třetí strana, která provedla úkony na prodaném či postoupeném materiálu, byla informována či měla být informována o podmínkách či omezeních obsažených v licenční smlouvě.

Podpisy.